

વો રખખી હય વો રખખી હય.

વો પયમાનેમે રખખી હય

પગલીશર અબ્દુલ વકીલ

માત્રીક- "વકીલ બુક ડીપો"

ત્રીન દરવાજા-અહિંમદાબાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૩૮૩ ચર્ગીક

પુસ્તકનું નામ યો પદ્યમાલેખે સ્થપી રથ

વિષય ૪૪૬૮:૪ ૪૧૮

વો રખખી હય વો રખખી હય.

વો પયમાને મેં રખખી હય.

ગઝલ

જાવરે વાલા અલ્લાદીયા,

હમેં ઘોઠા નદે સાકીવો પયમાને મેં રખખી હય,
વો રખખી હય વો રખખી હય વો પયમાનેમેં રખખી હય
અલીદેદે અલીદેદે વો પયમાનેમેં રખખી હય,
યે કલ જન્નત મેં હોગી આજ મય ખાનેમેં રખખી હય
ફરીશતે મુજસે મરકદમેં જો પુછેગેં તો કહેદુંગા
કે એક ચીલ્લુકે બહલે જાન મયખાને મેં રખખી હય
સીતમ સેહના મુસીબત ઝીલના કુરખાન હો જાતા,
યે ખુખી તો ખુદાને સીકે પરવાને મેં રખખી હય,
જો ખીચ જાએતો યે તલ્વાર આલમ કલ દેખાએ.
બડી શય હય મગર અજાર યે દાને મેં રખખી હય
જીસે કલ હશ્રમેં સારી મુશ્કલ મગતી હોગી
ખુદાકી શાન હય વો આજ મયખાને મેં રખખી હય
મએ શલરંગકા મુસ્તાક કયા અચ્છા મુકદ્દર હય
કે હાથો મેં હય પયમાના વો પયમાને મેં રખખી હય

આવૃત્તી ૨ જી.

છંદ ૨૦૦૦

સને ૧૯૩૦

પખલીશર.

અખદુલ વકીલ અખદુલ જલીલખાં

માલીક—વકીલ બુકડીપો.

તીન દરવાઝા અહમદાબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે

છાપ્યું. પાનકોરના નાકા—અમદાવાદ

કીંમત દો આના.

ગઝલગીતો કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

એસે ઝોકે લગઝતે ઇશક હય વો હમેશા બસ યે હુઆ કરે.
 કેહો દરદ દીલમેં ઝરા કમીતો અગર મેં ટીસ ઉઠા કરે.
 કહીં અબ ન અયસા તળીબ હય, કે દરદે દીલકી દવા કરે
 મગર હાં ઇલાજે ગમે અલમ ને કરે તો દસ્તે કઝા કરે.
 મુજે જલકે શમઆને યે કહા કે ઇસીકા નામ હય કિમીયા
 હવસે વિસાલ મેં રાત ભર મેરી તરાં કોઇ જલા કરે.
 યેહી રુમે મઝહુમે ઇશક હય. યેહી હય તરીકે રહે વક્ષ.
 ને અગર કે ખુસે વઝુ કરે તો નમાઝે ઇશક અદા કરે.
 મેરે દીલમેં યાદે હખીબસે મુજે લુત્ફેવસ્લ નસીબ હય.
 મેરા યાર મેરા તળીબ હય ગમે હિજ મેરી બલા કરે.
 ન સહરકો શામે ફિરાકકી નખતમ હો ઝુલફકી દાસ્તાં.
 તો મઝા હય લુત્ફે બયાન કા મંચ કહા કં વો સુના કરે.
 કલી સામના શમે હિજકા ન રકીબસે તુ કરાસકા.
 હુવા યે ભી તુજસે ન અય ફલક કોઈ આહે આરઝુ કયા કરે
 ને રસાઈ ચાહતા હો કીસી બેન્યાઝકી બઝમમેં.
 તો દીલે ન્યાઝકો શહે ઇશકમેં અપના રેહનુમા કરે.

જમાલે યાર.

મુજકો જમાલે યાર ને દિવાના કર દીયા.
 ગોયા નીગાહે નાઝ સે મસ્તાના કર દીયા.
 બઝમે ઉદુમે મુજકો જલાનેકે વાસ્તે
 ખુદ શમઆ બન ગયા મુજે પરવાના કર દીયા
 તસ્વીરે હુસ્ને યારકો સીને મેં દી જગા.
 દીલ હમને તોડકર હિસે ખુતબાના કર દીયા.
 દીલ તોડ કર હમારા તુમે કયા મઝા મીલા.
 આબાદ દીલથા આપને વીરાના કર દીયા.
 નાદાં થે વો શબાબને હુશીયાર કર દીયા.
 ફિત્નેકો ખવાબે નાઝસે બેદાર કર દીયા.
 અપની બહાર ઓર ખીઝાં ઉન્કે હાથ હય.
 શુલશન બના દીયા કલી વીરાના કર દીયા.
 અરુએ તુમ આબે દેખને અપને મરીઝ કો.
 આંબે દીખા કે ઓર ભી બીમાર કર દીયા.

મુખમ્મસ

- ૧ હાલ રો રો કે દીલકા સુનાએ જાએંગે.
હથ્ર નાલો કા ખરહમ ઉઠાએ જાએંગે.
આહસે અર્શે આઝમ હીલાએ જાએંગે.
શોર દીવાને ચુંહી મચાએ જાએંગે.
રૂએએબા વો જાખતક છુપાએ જાએંગે.
- ૨ ઉન્કો અંદાએ વેહશત દીખાએ જાએંગે.
જેબો દામનકે પુરએ ઉઠાએ જાએંગે.
હરહમ આહોં કે નારે લગાએ જાએંગે.
શોર દીવાને ચુંહી મચાએ જાએંગે.
રૂએ જેબા લો જાખતક ચું પાએ જાએંગે.
- ૩ જખ નહિં ઉઠ સકા હિજકા ખારે ગમ.
સુએ રાહ મદીના ઉઠાએ કદમ.
કેહતે જાતે થે રસ્તે મેં દીલસે થે હમ,
ખાકે અહમદ કે દરકી ખુદાકી કસમ.
હમતો સુરમા સમજંકર લગાએ જાએંગે.
- ૪ હથ્રમેં જખ તમાઝત સે ખુરશીદકી.
ખુશક હોકર ઝખાંપર લખ આબયગી
સુન્કે હજરતસે બે તાખ હય ઉમ્મતી,
અલ અતશકી કુગાં પર જના બે અલી
જામે કોસરકે ભરભર પીલા જાએંગે.
- ૫ આખરી વકત દરપર ખડે હંચ સલી,
ખડ ગઈ હુદસેઅબ મેરી નીશાનીલખી,
વો સુને યા નહિ અબયે ઉન્કી ખુશી
ચુંહી દીવાને પન મેં ઉન્હે હર ઘડી.
અપને મતલબકો હમતો સુનાંએ જાએંગે.
- ૬ હથ્ર મેં તીશના લખ હોગા હર એક બશર
અપને તુરબતસે ઉઠેગા દીલ થામ કર.
આફતાબ આયગા જખ સવાનેએ પર.
અપની ઉમ્મતકી ખાતીરસે ખચરૂલ બશર.
અપની કમલીમેં સખકો છુપાએ જાએંગે.

નઈ કવાલી.

જો મઝારે મોહમ્મદ પે મર જાએંગે.
 ઝીંઠગીકા ઠીકાના વો કર જાએંગે
 અથ્રે રહેમત ગુનેહગારો પર છાએંગે
 ઉન્કે ગેસુ જો મહેશરમેં ખુલ જાએંગે.
 આફતાબે કયામત કેા શરમાએંગે.
 દેખના કિસ ઇનાયતસે ખતમે રસુલ.
 અપને મવલાસે ઉમ્મતકો બખ્શવાએંગે.
 જબકે દેખેંગે બખ્શીશમેં કુચ્છ દેર હય,
 શેહકા દામન પકડ કે મચલ જાએંગે.

શરીફેં કી આલાદ.

- ૧—શરીફેંકી આલાદ :ખે તરબીયત હય.
 તખા ઉનકી હાલત ખુરી ઉનકી ગત હય.
 કીસીકો કખુતર ઉડાનેકી લત હય.
 કીસીકો બટેરે લડાનેકા ધત હય.
 ચરસ આર ગાંજે પે શયદા હય કોઈ
 મદક આર ચંડુકા રસીયા હય કોઈ.
- ૨—સદાગમ અન્કારસે ઉન્કી સોહબત.
 હરેક રીંદ આબાશસે ઉન્કી મીલ્લત,
 પઢે લીખ્જો કે સાએસે ઉન્કો વહશત.
 મદારીસકી તાલીમસે ઉનકો નફરત
 કમીનો કે જરગે મેં ઉમરે ગંવાની.
 ઉન્હે ગાલીયાં દેની આર આપ ખાની.
- ૩—નઈલમી મદારીસમેં હંય ઉન્કો પાતે,
 નશાઈસ્તા જલ્સેાં મેં હંય આતે જાતે
 યે મેલોં કી રોનક હંય જાકર બઢાતે.
 પડે ફીરતેહય દેખતે આર દીખાતે.
 કિતાબ આર હુઅલીમસે ફીરતે હંયભાગે
 મગર નાચ ગાને મેં હંય સખસે આગે
- ૪—હુઈ ઉન્કી બચપન મેં યુ પાસ ખાની.

કે કેદી કી જયસે કટે ઝીંદગાની.
લગી હોને જબ કુચ્છ સમજ ખુજ આની
ચઢી ભુતકી તરા સર પર જવાની
બસ અબ ધરમેં દુસ્વાર હય થમના ઇન્કા
અખાડોમેં તકયોં મેં રેહના હય ઉન્કા,

૫—અગર માં હય દુખીયા તો ઉન્કી બલાસે
અપાહજ હય ખાવા તો ઉન્કી બલાસે.
જો હય ધરમેં ફાકા તો ઉન્કી બલાસે.
જો મરતા હય કુખા તો ઉન્કી બલાસે.
જીનોને લગાઈ હો લવ દીલરખાસે
ગરજ ફીર ઉન્હે કયા રહી દીલરખાસે.

૬—નગાલીસે દુશ નામ સે જી ચુરાએ,
નબુતી સે પયઝર સે હીચકીચાએ,
જો મેલોં મેં જાએં તો લાંછન દીખાએ.
જો મેહફીલમેં ખેઠે તો ફીત્ને ઉઠાએ.
લરઝતે હંય અવખાસ ઉન્કી હસીસે,
ગુરેઝાં હય રીન્દ, કી હમસાચગીસે,

૭—સુપુતોં કે અપને અગર ખ્યાહ દીજીએ,
તો બહુઓંકા ખોજ અપની ગરદન પેટીજીએ
જો ખેટી કે પયવંદકી ફિકર કીજીએ.
તો બદરાહ હંય ભાન્જે ચોર ભતીજે.
ચેહી ઝીંકના કુખુહુ ઘર બધર હય.
બહુકા ઠીકના ન ખેટીકો ગર હય,

૮—ખલ્ફ ઉન્કી આલહક અગર યાં ચહી હય,
સલફ કે અગર ફા તીહા ખા ચહી હય,
અગર યાદ ગારે અઝીઝાં ચહી હંય
અગર ન સલે અશરાફે અખ્યાનયહાં હંય.
તો યાદ ઇસ કદર ઉન્કી રેહજાએગીયાં
કે એક કોમ રેહતીથી ઇસનામ કીયાં.

ગઝલ જવરે વાલા અલ્લાદીયા.

જન્નતજો મીલે લાકર મયખાને મે રખ દેના,

કોસર મેરે છોટેસે મયમાને મેં રખ દેના,
 મેંયત ન મેરી જાકર વીરાને મેં રખ દેના,
 પયમાનોં મેં દફના કર મયખાને મેં રખ દેના,
 વોહ જુસ્સે સમજ જાએ રૂહદાદ મેંરે ગમકી,
 અયસાલી કોઈ ટુકડા અફસાને મેં રખ દેના,
 સીજદે પે નદેં મુજકો અરખાએ હરમ તાનેં,
 કાબેકા કોઈ પથર ખુતખાને મેં રખ દેના,
 સીમાખ “હકીકત મેં ફીતરતકા તમસખર હય,
 જઝખાતકી એક ખીજલી પરવાને મેં રખ દેના,
 દરખારે ખવાજ.

જો દરખારે ખવાજ મેં આરામ લેંગે
 ન વોહ જુલ કર ખુલ્લકા નામ લેંગે
 ખુલેગા જો મયખાન એ ઇશકકા દર,
 મએ હુખે ખવાજ કા હમ જામ લેંગે
 તેરે મરને વાલે તેરે મીટને વાલે,
 લહેદ મેં બી હરગીઝ ન આરામ લેંગે
 તુમહીકો પુકારેંગે મહેશર મેં ખવાજ,
 મુસીખત મેં તેરાહી હમ નામ લેંગે,
 જો દામાને દીલે મીર વહેયતને પકડા,
 ગીલાફે મુઈન દોડકર થામ લેંગે,
 ખવાખે ઇન્સાં ઉફે કાલા આદમી.

કાશ દુનિયામેં તવંગર મેરા કાધર હોતા,
 ફેશનેજલ મેરા, કિસ્મતસે, મુકદ્દર હોતા,
 મય અકેલા હી મજે લુટતા જું દુરેં યતીમ,
 ન તોસિસ્ટર મેરી હોતી, ન ખિરાદાર હોતા;
 સિનેરી દેખતા નેચરકી હર એક ફેશનમેં,
 ગોયા મય સનઅતે કુદરતકા એડિટર હોતા
 ફેશનેજલ મુઝે હર ચીજ મયસ્સર હોતી,
 જુ હુજુરી કોઈ ખયરા મેરા નૌકર હોતા;
 કયા જુફરી હય કે નૌકર હો મુગલ શેખ પઠાન,

કોઈ ગોજર, કોઈ કંજર, કોઈ મહેતર હોતા;
 મગરબી તર્જણે લાઈક કે મળે લેતા મર્યા,
 ઔર એક રફકેકમર લેડીકા શૌહર હતા;
 ચાહ લિખટનકી અગર હોતી તો પામર બિસ્કીટ
 કેક હફતે મેં કંઈબાર મયરસર હોતા;
 કહીં જીન્જર, કહીં લેમન, કહીં સોડાવોટર
 કહીં ટેબલપે મેરે બિસ્કીકા સાગર હોતા;
 દેતી સરકાર મુઝે ખાનખહાડુસ્કા ખિતાબ,
 મયલી પબ્લિકમેસે એક સાહમેઝાનર હોતા
 કલી અમરીકા કેા જાતા કલી અફરકીકા
 કલી લાંડન, કલી બર્લિન મેરા ટાવર હોતા !

કરીમન જાન:

—સાયએ દામાને રહેમત ચાહીયે થોડા મુઝે
 મેં ન દામન છોડુંગા તુમને છોડા અગર મુઝે,
 ઇફકે દીન મુસ્તુફાસે ખોલે યું હઝરત હુસેન,
 સખ્ખ કપડે દો હસનકો સુખ જોડા દો મુઝે,
 બે સવારી હમ ન જાએગેં નમાઝે ઇફકો,
 નાના એક જનન્તસે માંગવાદીજીએ થોડા મુઝે,
 આપને ફરમાયા બેટા મેરે કાઘે પર ચલો,
 નન્ને નન્ને પેરસે કરતે ચલો કોડા મુઝે,
 થામલો ઝુલ્ફેં મેરી ગર ચાહીયે તુમકો લગામ,
 મેં ઉધર મુઝ જાઉંગા તુમને જીધર મોડા મુઝે,

વહીદીન જાન.

મે કુસ્તએ દહેં ઉલ્ફત હું, તુ મુજપે સીતમ ઇજાહ ન કર,
 કુરખાન તેરે અય બાદે સખા, યું ખાક મેરી બરબાહ ન કર,
 હુન્યાકે ચેહી સખ ધંધે હંચ, હર સિમ્ત ફરેબકે ફંદે હંચ,
 હમલી તો ખુદાકે બંદે હંચ તુ હમપે સીતમ જહાહ ન કર,
 હમ હિંદકે રહેને વાલે હંચ હુખ દર્દ કે સહેને વાલે હંચ
 કુછ મુંહસે ન કહેને વાલે હંચ નાશાહકો તુ નાશાહ ન કર,
 એ શમ્સ મુકદ્દર સોતા હંચ રોનેસે નહિં કુછ હોતા હંચ,
 કયું હિંદકા નામ હુખોતા હંચ, પરદેસમેં તુ ફરિયાહ ન કર,

કરીમન જનન:—

નરગીસ અંદર બાગ હયરાંસ્ત અઝ નીગાહે ચારતો,
મસ્ત આહુ દર બયાબા અઝનીગાહે ચશ્ને તો;
કુમરીયાં યાકુત તુમાયર અન્દલીબે સદ હઝાર,
લાલા દર પ્રીરાક નાલાં અઝ નીગાહે ચશ્મેતાં;
ચું નઝર અઝરાઝ કુન્દાં બર મજમઆએ આશીકાં,
ચાક શુદ્ધ સદહા ગીરેબાં મઝનીગાહે ચશ્મેતો;
જામાનીલી કરદા સોઝન લીબાસ દર સીનાદાર,
કાકુલે સુમ્બુલ પરેશાં અઝનીગાહે ચશ્મેતો;
વલે નીઝામી ચે પુસ્ત તીર ખુરદા બર નઝર,
ગાહે ઉક્માં ગાહે ખેઝાં અઝનીગાહે ચશ્મેતો;

ગઝલ.

ચે રૈન કાલી ચરાગ દીલલે સજનકો હુંદન ચલી ચલીજી,
વઝર ના આયા સજન રંગીલામે છાન મારી ગલી ગલીજી,
ચહાંબી દેખા વહાંબી દેખા પ્રીરા મે સારે ચમનમેં જાકર
શજરમેં દેખા સમરમેં દેખા મેં દેખ મારી કલી કલીજી,
કીસીને ખોલા કે અય દિવાની વોહ કેન યુસુફ હય, અયસા
જીરકે ફીરાકમે તુમ મીસલ જુલેખા જાવનીતેરી ઢલી ઢલીજી
ચે ગરમ ઇસ્કકી હકીકત કહાં મે જાઉં કહા સુનાઉ
સજનમે તેરે ફીરાકે આતશમે અબ શરાયા જલી જલીજી
ખુડી ખુડી કરદે સોર મેરા જહાંમે અખને મચા રખાહૈ
મેરા સજન હૈ ખડાઈ લોલા ખુડીકો કહેતા લલી લલીજી
ના ભુલુગી નામઅ ખુબકરવ ઉમર ઉમ્મીન દેખો હાફીજઃ
ખરોજ મહેશર ઉલુગી જીસદમ કહુગી મે યા અલી અલીજી

અહ્લા હીયા જાવરે વાલા.

ગઝલ.

મેરે કુરસી ના ટુટે હાર—દેખો ખાલમા
શબે વીસાલ ન ગફલતસે ટાલીચે સાહબ.
જો કુછ કહો આકે અરમા નીકાલીચે સાહબ

જેપીડે મેતો તખીયત સભાલીયે સાહબ
 બેઠેકકે ના હાથ ગરદન મે ડાલી યે સાહબ
 મેરા હુટે ના બેલેકા હાર—દેખો બાલમા
 ના તુમસે મીલતે ના સરકાર અયસે હોબતે
 ના દર બદરકી ઇસ તરાંહ ઠોકરે ખાતે
 નાદીલ હુજુરકો દેતે ના બનસે જાતે.
 ના એસા કરતે ના ઇસતરે સબકો હમ જાતે
 તેરે કારન છુટો ઘરબાર—દેખો બાલમા
 શબેવીસાલ જો આએ વો નાજ ગુલ અન્દાજ
 મહેમે હોને લગી ગુફતગુ જો રાજ નીયાજ
 કહાકે જાતે હૈ મુરગે સહરને દીજો અવાજ
 નરમો લયાને દીની પુકાર—દેખો બાલમા
 એવજ કરમકે મુજે આપને અઝાબ દીયા
 હુજુર રંગ તુજે તુમને બેહીસાબ દીયા
 બહોત કુછ જો દીલ તુમકો અય જનાબ દીયા
 ના આયે અપના નામેકા કુછ જવાબ દીયા
 મેરા પાનીપતમે હય મઝાર—દેખો બાલમા

ગઝલ તજમ્મુલ.

ગુરૂરે હુસ્નસે સીના ઉભારે તનકે બેઠે હય
 અનોખા હય સખાબ ઉનકા અનોખે બનકે બેઠે હય
 જો અએ ખુત સામને તેરે રૂબે રેશનકે બેઠે હય
 ખુદા જાને હએ કયા ઇસરાંર કયું ખુત બનકે બેઠે હય
 પતા લગતા નહિ છલની કલેબ કરને વાલોંકા
 નહિ માઅલુમ દીલપર તીર કીસ ચીતવનકે બેઠે હય
 વો હુસ્ને અંદરોબેકી બહોલત આદમી હોકર
 પરીરૂમે શમાઈલ હુર તીલ્લત બનકે બેઠે હય
 ન કયું કર આતીશે રશકે રકાબતસે મેં જલ જાઉં
 મેરે હોતે વો પહિલુંમે મેરે હુશમનકે બેઠે હય
 દીખાતે આએ હય વો સોગ કે પરદેમે આરાયશ
 મેરી બઝમ અઝામે કીસ કદર બન ઠનકે બેઠે હય

કયામત તક તજમુલ હંમે ઉઠાએ ઉઠ નહિ સકતે
નીહાયત ચેનસે ગોશેમે અબ-મદફનકે બેઠે હય.

ચંદ આશઆર

નઝરબી સાથ તારીકીમેં અપના છોડ દેતી હય,
સીયાહ કારી મુનવ્વર દીલકા શીશા તોડ દેતી હય
યે હાતીફ ગેબસે હમકે નીદા દીન રાત દેતા હય
સીયાહ બખ્તીમેં કબ કોઇ કીસીકા સાથ દેતા હય
નીકલકર આસુ કેહતે હંય હમારી ચશમે ગીરીયાંસે
કે તારીકીમેં સાયાબી જુદા રહેતા હય ઇન્સાંસે
શએર.

ઇન્સાં ગલત સમજતે હય તોકીર ઝરકે સાથ
ઇઝઝત બશરકે હોતી હંય ઇલ્મો હુનરકે સાથ;
શએર.

દોલતસે કમીના કભી આલી નહી હોતા
ઇઝઝતકા ખજાના કભી ખાલી નહિ હોતા,
શએર.

બશર રાઝે દીલી કહેકર ઝલીલો ખવાર હોતા હય;
નીકલ જાતી હય જબ ખુશખુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય,
શએર.

બશરકે આહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કે એક દીન કામ યે 'સાહેબ સલામત' આહી જાતી હય
શએર.

હંસ બોલ ખુશરહાંકર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોગા નફા કીસીસે,
શએર.

બાશ દર આલમ ઝહર ચક હોશીયાર
જાએ જુલ ગુલબાશ વ જાએ ખાર; ખાર,
શએર.

મીટાદે અપની હસ્તીકે અગર કુછ મરતખા ચાહે.
કે દાના ખાકમેં મીલકર ગુલે ગુલઝાર હોતા હય,

હંસીકા—કા—લાયસન્સ

લતીફ.

મોલવી સાહબ એર શરીફ આદમીકી ગુફતગુ શરીફ—અસ્સલામુ અલયકુમ—મોલાના—મોલવી (નાક લવન ચડાકર) પીછે મુસલમાન મર ગયે થે ?

શરીફ—જનાબ કા હાલ કયા હય ?

મોલવી—અંધા હય દેખ નહિ સકતા ?

શરીફ—હુઝુરકા દોતલતખાના કહાં હય ?

મોલવી—કયું ચોરી કરની હય ?

શરીફ—આપકા ઇસ્મે શરીફ કયા હય ?

મોલવી—કયા મુજપર નાલીશ કરની હય ?

શરીફ—આપ જનાબ કિસ ખાનદાનસે હંય ?

મોલવી—કયું લડકીકા રીશતા દેના ચાહતા હય ?

રાવી—મરહુમા મોલાના—

યું કુફ્ર અઝકાબા ઘરખેઝ દકુની માનદ મુસલમાની
લતીફ

શેતાનકી અર્જી અલ્લાહ મીયાં કે દરતરમે માલીકે દોજહાં આપસે થે અમ્ર પોશીદા નહિં કે બંદા હજ્જહા સાલસે ઇસ જહાનમે કિસ મહેનત એર મુશકકત સે કામ કર રહા હય.

મગર મુઝે અલી તક કોઈ આસીસ્ટન્ટ (નાઈબ) નહીં મીલા યુંકે આજકલ કામ ગહોત હય. લીહાજા મુલતમીસ હું કે થંદ એક નાઈબ ઇનાયત ફર્માકર બંદે કો મશકુર ફરમાયા જાએ.

અરઝ કુનીંદા નીદવી

શેતાન—ખેદમાન—

અલ્લાહમીયાં કા જવાબ શયતાન કે નામ તુમહારી અર્જી મુઅરીખા ચકુમ જનવરી સન ૧૮૦૧ હમારે સામને પેશ કી ગઈ તુમહારી ઇલ્તીમાસ ખીલકુલ માફુલ એર હુસ્સ હય. લીહાજા હુકમ દીયા જાતા હય કે તમામ બડી બડી

ઢાલીવાલે બરાચે નામ મોલવી. જો કે અપ્ને ચેહરે પર ઘોકે બાઝી કા સાઈન બોર્ડ લગાએ બેઠે હંચ તુમહારે મહદગાર ચાની આસીસ્ટન્ટ હુવા કરે ઓર લોગોકો ગુમરાહ કરનેમે તુમહારા હાથ બટાવે.

(અઝ દક્ષતરે સરકારે આલ્યા)

લા જવાબ તુખા

એક મસ્ખરા હકીમ સાહબ કે પાસ આયા ઓર કહા કે “ જુલાબે ઇમાન ” કા તુસ્ખા ચાહિયે કયું કે ઇમાન એક ઐસી ચીઝ હય કે જો બેકાર હય મુજકો બહુત દીક કરતી હય ઓર મય ચાહતા હું કે ઇસ્કા ધંધા મીટા હું. હકીમ સાહબને મુન્દરજે એલ તુસ્ખા લીખકર દીયાં— ગુલે ફરેખ ૩ તોલા—ગુલેદરેગ ૨ તોલા તુખમે બે હયાઈ પાંચ તોલા—પોસ્ત સીતમગારી પાંચ તોલા બીજ દગાબાઝી દો તોલા નખાતે રીશ્વત ચાર તોલા પોસ્તે ખયાનત ચાર તોલા સમને બદનિયતિ સાત તોલા બર્ગે ખુદ ગર્જ ૩ તોલા—

ઇન સબ દવાઓ કો કુટ છાન કર શરબતે શરાબ ઓર ઓર એક ઝીનાકારી કે સાથ રોઝ ખાવે મગર ગુલે ન-માઝ નખાતે રોઝા હયા કી મિઠાઈ ઓર નેક નીયતી કી તરકારી સે પરહેઝ કરે આદમીયોકા ગોંશત બહુત ઇસ્તી અમાલ કરે ઇમાન કા આરિઝા બહુત જદ્દરફા હો જાએગા હકીમ શેતાન બેગ અઝ બે ઇમાન પુર.

❀❀❀❀❀❀❀
❀ તમામ શુદ્ધ. ❀
❀❀❀❀❀❀❀

હરકીસમ કી કીતાબે મીલનેકા પતા.

માલીક વકીલ બુક ડીપો.

ત્રીન દરવાઝા—અમદાવાદ

ક્રીસ્તે જાત

કસમુત અંખીયા	૧-૮-૦	ક્રીસ્તા આહુ	૦-૨-
અલેક્સયલા	૩-૦-૦	વક્ત નામા	૦-૨-
દાસ્તાન અમીર દમઝા	૨-૮-૦	સકરાત નામા	૦-૨-
પીલસમ હોશરખા		નુર નામા	૦-૨-
ભાગ ૧ ભો	૩-૮-૦	સીયાઇ જાદા	૦-૨-
તોતા મેના	૧-૪-૦	નાજની પદાન	૦-૨-
દાતમ નાઇ	૦-૨-૦	શાહે યમન	૦-૨-
આગો અદાર	૦-૮-૦	સાખાવત નામા	૦-૨-૦
તોના કલાતી	૦-૬-૦	મુનાજતે યુસુરી	૦-૨-૦
ગુલ અકાવતી	૦-૬-૦	ઇસા ગોલર	૦-૨-૦
યુસુફ ઝુલેખા	૦-૮-૦	મીરાં સૈયદઅલી	૦-૨-૦
ગુલખા સનોઅર ચેકદ	૦-૬-૦	શાહે રૂમ	૦-૨-૦
ક્રીસ્તા શીરી ફરહાદ	૦-૬-૦	શાદજહાં શાદપરી	૦-૩-૦
મલીક મોદઅમદ ગેતી		ઝેદરે ઇસ્ક	૦-૪-૦
અફરોઝ	૦-૬-૦	હુન્નતુલ ઇસ્લામ	૦-૨-૦
રોશનમીયાં સોદાગર	૦-૪-૦	જામીલી ભડીયારી	૦-૨-૦
લયલા મજનુ	૦-૩-૦	એરત કલા	૦-૩-૦
દાજ મંગરોલી	૦-૩-૦	ક્રીસ્તા યુસુફેસાની	૦-૮-૦
ખીખી મરીયમ	૦-૪-૦	ક્રીસ્તા ખલીફા	
તમીમ અન્સારી	૦-૪-૦	દારૂન રશીદ	૦-૩-૦
શાહે ઝકુમ	૦-૩-૦	કાલીગેરી	૦-૨-૦
અદારે દાનીક	૦-૧૨-૦	અદરે મુનીર એ	
મુસતમાની આરમામી	૦-૨-૦	નઝીર	૦-૬-૦

હર કિસમકી કિતાબે મિલનેકા પતા:-

વકિલ બુક ડીપો.

ત્રીન દરવાઝા-અહેમદાબાદ.

